

DUŠANOVY ZÁPISKY

Květen 2013

XIV. ročník

číslo 5

NENÍ ČAS ZTRÁČET ČAS

Ach joo, pomalu se nám už vše blíží zase ke konci. Vlastně – proč tak smutně? Vždyť se blíží prázdniny plné sluníčka, pohody, vody, relaxu a hlavně čas odpočinku. Protože odpočívat a nemyšlet „je zdravé“, i když někteří mají známky, jako by odpočívali celý školní rok. Ale na to volno si musíme ještě chvíli počkat a hlavně NEPROPADNOUT! To už

jsou pak jen starosti. Ne že bych v tom měl nějakou zkušenost, já jsem velmi „pilný student“. Ale zatím si to moc učitelů nemyslím. Nejlepší to podle mě mají asi naši devátáci, kteří už

poslední týdny jen nacvičují na závěrečná vystoupení, na obecní slavnosti, píšou o své třídě almanachy a chystají spoustu dalších akcí. Ale to neznamená, že se už vůbec neučí. Čekají je ještě 2. čtvrtletní písemné práce, které nebudou jen tak lehké.

Ale nejvíce, co našim devátákům můžeme závidět, je výlet do Prahy, který se uskuteční 29.-31. 5. 2013. Ti se ale mají, co? Uvidí spoustu zajímavých památek a užijou si spoustu srandy. Doufám, že jim bude počasí přát, jelikož poslední dobou moc hezky není, ale budeme jim určitě přát, ať si ten výlet užijí. A věřte, že si ho všichni jednou zažijete. Teda pokud nepropadnete...

Maťo

ROZHOVOR S...

Červený autobus, Šneček, Malé sluně...

Nesnažím se vám představit zvířata v ostravské ZOO, ale to jsou názvy písní, které jste mohli slyšet v podání našeho školního pěveckého sboru. Jeho existence je spojena s paní učitelkou Hanou Klimešovou, kterou určitě všichni znáte. Ale možná o ní moc nevíte. Je to sympatická příjemná paní učitelka, která strašně ráda zpívá a hlavně jí na tom všem strašně moc záleží. A my zvědavci jsme paní učitelku vyzpovídali.

Jak dlouho
už pracujete na
naší škole?

11 let.

Na jaké hudební nástroje umíte?

Vystudovala jsem sólový zpěv a hru na klavír.

A na jaké hudební nástroje děti učíte?

Klavír, sólový a sborový zpěv.

Z jaké třídy chodí děti nejpoctivěji?

1.- 4. třída.

Paní učitelka Klimešová se svým žákem - absolventem Antonínem Sedlářem.

Jakou máte vystudovanou školu?

Konzervatoř v Ostravě.

Pracovala jste předtím na nějaké jiné škole?

20 let v Ostravě 1, 2 roky na gymnáziu v Ostravě.

Do kolika skupin rozdělujete děti ve sboru?

Do dvou až tří skupin podle hlasu.

Kde jste se sborem byla nejdále?

Na Slovensku.

Kde nejčastěji vystupujete?

Na staroveském zámku.

Vzpomínáte na nějakého dobrého zpěváka/zpěvačku?

Daniela Hofírková, Karolína Londinová, Kristýna Sasínová.

Kdy jste poprvé vystupovali na veřejnosti?

Na jarním koncertě v zámku na nádvoří v roce 2005.

Děkujeme za rozhovor a přejeeme paní učitelce hodně dobrých zpěváků. Pokud se vám alespoň trošku chce a rádi zpíváte, a to nejenom v koupelně, přijďte mezi naše zpěváky!

Anett a Terýsek

Návštěva

Jeden pátek se v naší redakci objevila známá tvář. Přišla se na naši práci podívat a zároveň navštívit naše bývalá redaktorka - Denča Korpasová, kterou si určitě všichni pamatujete. A kdo ne, tak si ji trochu připomeneme.

Opustila loni devátou třídu, moderovala Xixa talent, vítání jara, no prostě byla u všeho, co se kde šustlo. Blondaté vlnité vlasy a neustále úsměv na tváři. Tak co, už si ji vybavujete?

Poseděla s námi a zavzpomínala na bývalé časy. Dokonce nám napsala i tento příspěvek, abychom si všichni udělali obrázek, jak to vypadá na střední škole.

Střední škola ...**Nová etapa vašeho života**

Ne vždycky znamená, že střední škola bude horší než ta základní. Ze základky jsem nikdy nechtěla pryč. Bylo to pro mě místo, na které jsem byla zvyklá a od kterého jsem věděla, co čekat. Bála jsem se toho, jaká budou děčka ve třídě, že nebudu zvládat učení a že už nebudu mít na nic jiného čas.

Před začátkem školy na mě dolehla nervozita. Ale to snad na každého, s kým jsem se o tom bavila. Ten pocit, když jsem poprvé vešla do třídy, byl hrozný. Úplně ticho, nikdo se s nikým nebavil. Druhý den to nebylo o moc lepší. Každopádně tohle není to, o čem jsem chtěla psát.

Střední školou začíná další etapa vašeho života. Někdo se na ni těší, někdo ne. Rozhodně není pravda, že je horší. Učení je sice víc, ale často vám odpadávají hodiny nebo máte suplování. Komu by se tohle nelíbilo?! Hlavně poznáte nové lidi. My jsme třída velice inteligentních bláznů ☺. Adaptační pobyt nás moc neseznámil. Teprve časem jsme poznali, jaký kdo doopravdy je. To závisí i na tom, jestli jezdíte na

lyžáky a výlety. Nebudete totiž litovat, když se ostatní budou bavit o tom, jak skvěle se měli. Ať už na základní škole, nebo na té střední.

Nemá cenu rozebírat dopodrobna, jaké to na střední je, protože to každý z vás pozná sám. Chtěla bych popřát všem devátákům, ať se dostanou tam, kam chtějí, a ať potkají tak super lidi jako já. ☺

Denisa Korpasová

A my na oplátku Denči přejeeme, ať se jí na škole líbí a daří. Ale taky, ať nezapomene na nás!

VŠEZNÁLEK PATŘÍ DRUHÁČKŮM

Skřítkové, tesaři, vylezte z mechu ...

Každý máme nějakého svého mazlíčka. Někdo má nějaké zvířátko, někdo svého sourozence, někdo maminku či tatku. Na tom není nic překvapivého. Ale vymyslet si ve své hlavě skřítku, popsat ho a ještě k tomu namalovat, to už je pěkná fuška. Druháčci si to vyzkoušeli a musíme říct, že jsme nevěděli, jaké skřítky vybrat, protože obrázky byly všechny moc pěkné.

Můj skřítek

Můj skřítek se jmenuje Kadeřník. Bydlí u nás ve sklepě. Dává mi spony do vlasů. Každý den mi češe vlasy. V kapse má spony, hřeben, stuhy a čelenky. Pomáhá celé rodině. Máme ho rádi.

Nikol z 2.A

Můj skřítek

Můj skřítek se jmenuje Hajaja. Bydlí v Hajánkově. Pomáhá dětem, když nemůžou usnout. Uspí je svou ukolébavkou. Má krásný hlas a když děti nespí, přečte jim pohádku nebo je uspí práškem na spaní.

Hana, 2.A

A mimochodem, znáte píseň či film, podle kterého jsme zvolili titulku?

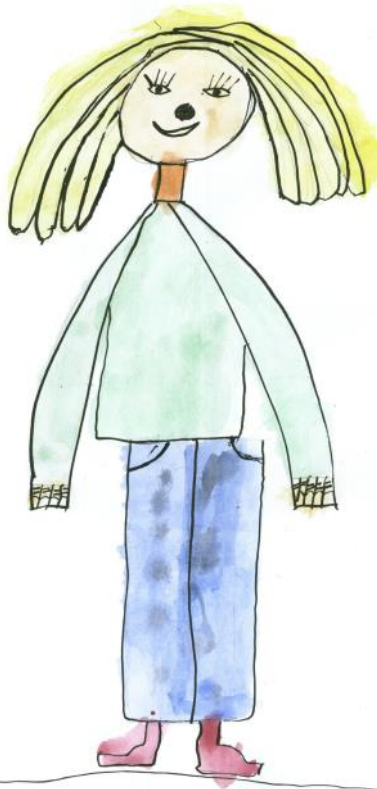

HANA

Skřítkové jsou sice pěkní mazlíčci, ale myslím, že největším mazlíčkem pro všechny je jich **maminka**. A zůstaneme u druháčků. Ti se snažili maminku nejenom popsat, ale taky nakreslit. Jo, jo. Kéž bych uměl taky tak kreslit!

Maminka se jmenuje Pavla. Má střední postavu. Oči má modrozelené. Vlasy jsou dlouhé a blondáté. Nosí rifle a trika. Je hodná a je to učitelka.

Matěj

Mám mamku a ta se jmenuje Petra. Je středně vysoká a je štíhlá. Má hezké oči, jsou hnědozelené. Má taky hezké vlasy, jsou hnědé a krátké. Ráda nosí hezké šaty. Stará se o celý dům. A je hodná a milá.

Hana

Moje maminka se jmenuje Tařana. Je malá a plnoštíhlá. Má modré oči a dlouhé řasy. Má krátké hnědé a rovné vlasy. Ráda nosí košile a kalhoty. Je krásná, milá a hodná. Pomáhá na zahradě dědovi.

Barbora

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Recitační soutěž

Ve středu 13. 3. se konala recitační soutěž pro II. stupeň. Soutěž byla rozdělena na dvě kategorie. V první kategorii soutěžili žáci šesté a sedmé třídy a v druhé kategorii soutěžili žáci osmé a deváté třídy. Šlo o 12 děvčat a 9 chlapců, dohromady to je dvacet jedna dětí. Všem se básničky povedly, ale mohl vyhrát jen jeden. Na prvním místě se v první kategorii umístila s krásnou básničkou Kristýna Kuklová a v druhé kategorii to byla taky s krásnou, ale hlavně dlouhou básničkou jménem Labutinka Dominika Nevludová. Ale i když tam bylo méně chlapců než děvčat, tak i přes to bylo na stupni vítězů víc chlapců.

Vojtass

Anglická olympiáda v Ostravě

Anglická olympiáda se konala 31. 1. 2013 u nás ve škole pro 2. stupeň. A ti, kteří postoupí, pojedou do okresního kola do Ostravy!

Nejdřív nás všechny nahnali do anglické jazykové učebny a měli jsme si posadit, kam se dalo. Až jsme si posadali, dali nám papíry a my jsme vyplňovali jejich obsah. Potom jsme šli do počítačové učebny a tam jsme čekali, až si nás zavolají. Volali si nás podle abecedy, uh! To bylo ale napínavé. Nakonec došla řada na mě, ale moc se mi do toho nechťelo. Šel jsem do učebny, kde seděly paní učitelky Hermanová a Janečková. Na stole ležely papírky a měl jsem si jeden vybrat (byly otočené). Vylosoval jsem si téma „My friends“ a měl jsem o tom povídat! Až mi řekli, že už to stačí, mohl jsem s úlevou odejít. Za týden si mě pozvala paní učitelka Hermanová do svého kabinetu a řekla mi, že postupuju do okresního kola. Hurá! Ale že nejsem sám, že se mnou ještě postupuje Lu-

cie Knapíková, ale to mi nevadilo, naopak jsem byl rád, že tam nepojedu sám J. Potom, někdy v únoru, jsme jeli do Ostravy na okresní kolo. Když jsme dojeli na místo, tak jsme museli čekat, uááá, to byla ale nuda! No, umístít se nám sice nepodařilo, ale to nevedí. Příště se nám to určitě podaří!

Váš Rohlik

Velká cena zoo

Vakokrti, vakoveverky, klokani, ptakopyskové...

Všechna tato australská zvířata, jejich popis a styl života, měli za úkol naučit se všichni účastníci Velké ceny zoo, která se konala 21. března 2013.

Jako pokaždé se žáci ráno sešli v přírodopisu, vybrali peníze na cestu a pak už přijel autobus, všichni jsme si posadali a vyrazili jsme do zoo. Když jsme dojeli, měli jsme do jedenácti hodin volno. V naší skupince jsme si nejdříve vyrazili na krátkou prohlídku nejbližších zvířat a pak se posadili u občerstvení, kde jsme si objednali langoše a malé bramboračky, mňam. Poté jsme se vydali do pavilonu opic, hrochů a k papouškům a pak už šup do výukového centra psát test.

V testu byly docela záluďné otázky. Copak vy byste věděli, co znamená jméno koaly v domorodém jazyce, když po ruce nemáte Google? Otázky se týkaly převážně australských vačnatců a ptakořitných zvířat. Také se do testu zapletla křížovka. Na vyplnění všech otázek jsme měli pouhých 20 minut! Hmm, zdálo se to málo. Po testu jsme se všichni vypravili k náhradnímu východu (jelikož parkoviště a celý bývalý hlavní vstup prochází rekonstrukcí), počkali na autobus a vypravili se zpět. V Krmelině jsme vysadili Krmeláky a pokračovali do naší školy. Přijeli jsme kolem dvanácté, zašli na oběd a pak už domů. Na výsledky jsem zvědavá, a vy? ☺

No, na stupně vítězů jsme nedosáhli, ale nemáme se za co stydět.

Jess

A u zvířat ještě zůstaneme...

KLOKAN, A K TOMU MATEMATICKÝ

Klokan je známá mezinárodní matematická soutěž, kterou píšeme ve škole každý rok. Všichni kromě přňáčků se této soutěži zúčastnili. Někteří přišli speciálně, i když odjížděli na turnaj do Prahy. Chtěli vyhrát. Ano, mluvím o žáku 9. třídy Adamovi, který minulý ročník vyhrál. Teď to chtěl vyhrát taky, ale bohužel, přeběhla ho osmačka. Ale pěkně popořádku.

Nejmłodší kategorie **Cvrček** - žáci 2. a 3. třídy mohli nejvíce získat letos poprvé 90 bodů. Zvítězil Antonín Pelíšek z 3. A se ziskem 56 bodů, druhý byl Richard Chvostek z 2. A s 55 body a 3. místo vybojovala Amálie Zahradková z 3. A s 53 body.

Klokánek patří čtvrtákům a pátákům. Tady to těm starším natřela Eliška Vostárková ze 4. A, která získala krásných 84 bodů. Na 2. místě se umístila Blanka Vodvářková se 76 body a třetí příčku Vladanka Mickertsová se 75 body,

obě holky z 5. A.

Další kategorie **Benjamín** je pro žáky 6. a 7. třídy. Pěkného výsledku dosáhla a výhercem se stala Věrka Hynečková ze 7. A – 98 bodů. Druhá se umístila Radka Ličková ze 6. A s 67 body a 65 bodů získala hned dvě děvčata – Kája Adamcová a Eliška Kolonderová, obě ze 7. třídy.

A nechtějte počítat tu nejstarší kategorii, která se nazývá **Kadet**. To už chce opravdu celý vagón selského rozumu. A už jsme u vítězky této kategorie Zdenky Němcové, která s 68 body porazila naši super klokaní hvězdu - Adama Chmelíčka z 9. A, který získal pouze 58 bodů. To mu stačilo jen na druhé místo. Na třetím místě skončil žák 9. B Tomáš Vaněk s 51 body.

Maximální počet bodů, který lze v této soutěži dosáhnout (kromě kategorie Cvrček) je 120 bodů. Ptali jsme se p. uč. Kunzové, zda se to někomu podařilo. Jaká byla odpověď?

„Nikomu. Už získat v této soutěži 100 bodů považuji vzhledem k vašemu selskému rozumu za velký úspěch.“

A co to je ten selský rozum, kteří naši matematikové tak rádi používají?

Nic jiného, než si matematické složitosti názorně zjednodušit. Třeba nakreslit si obázek, předtavit si danou věc, převést si složitý příklad na jednodušší. Ale to se dobře řekne, že jo. Na druhou stranu je to určitě lepší, než se učit nazpaměť nějaké poučky, které stejně nechápeme.

I kdyby měl svých poznatků správně využít jen jeden člověk z tisíce – vždy to za to bude stát.

Klokanka

PS: Hurá! V kategorii Benjamín se ze 35 ostravských škol s 1128 žáky umístila na 3. místě Věra Hynečková ze 7. A. „Věrko, velká gratulace.“

Bludiště

„Byli jsme vybráni jako náhradníci do televizního pořadu Bludiště,“ zněla jednoho dne věta našeho třídního p. učitele Chvostka. A začalo vybírání, kdo tam vlastně pojede soutěžit. Po celkem rychlé domluvě se rozhodlo pro soutěžní tým ve složení: Adam, Šárka, Marek a já. Natáčení bylo naplánované na pondělí a možná úterý 11. a 12. 2., tedy hned po jarních prázdninách. V pondělí jsme tedy přišli (jako normálně) do školy. Nečekaně jsme se celý den učili a až 10 minut před zvoněním nám pan ředitel oznámil, že volali z České televize, jestli bychom „čistě náhodou“ nemohli přijet, jelikož jsme náhradníci a tým, který měl jet, z nějakého důvodu nejede. Potíž byla v tom, že druhá třída (tedy 9.A) končila už ve 12:00 a je 12:45!!! Rychle jsme tedy volali Adamovi a Šárce, kteří už dávno byli doma. Poté jsme čekali na autobus České televize. A tak ubíhaly minuty před natáčením. Autobus přijel, díky ochotným osmákům jsme doplnili naše ne moc početné publikum.

Vyrazíme...

Vítá nás televizní studio plné nedočkavých soupeřů, kteří jsou připraveni nás porazit. Rychle převléct do červených dresů, naklusat do maskérny a hurá do první soutěže. V maskéřně nás rychle seznámili s pravidly (která nebyla vůbec obtížná).

Jako první soutěž si pro nás připravili laserové bludiště. Cíli natěšení jsme odešli na naše první natáčení. První úkol jsme zvládli lépe než naši soupeři. Poté se točila úvodní scéna, tedy představování týmu. Nejhorší na

tom je že všechno se muselo točit nejméně dvakrát, než to bylo stoprocentně dobré. Další soutěže už ubíhaly rychleji a rychleji a náš tým byl čím dál tím víc unavenější. A přišla závěrečná tajenka... Naše hlavní priorita byla otvírat co nejrychleji indicie a uvažovat. Což nám také šlo, a proto jsme uhádli jméno herce Charlieho Chaplina. Hurá, vyhráli jsme!!! Ale ještě nás čekal balancovník, který v televizi vypadá dost malý, ale věřte mi, že malý rozhodně není. Bohužel. Ale jak to s námi v prvním díle dopadlo, na to jste se doufám dívali. Plní radosti z výhry, i když bez cen, jsme odjízďeli domů.

Druhý den jsme vyrazili do nám už známého studia České televize v Ostravě, kde se konalo natáčení druhého kola Bludiště s dalšími soupeři. Takže převléct, naklusat do maskérny a hurá soutěžit. Klasicky příběhnout, u toho zamávat do kamery, při tom zní bouřlivý potlesk diváků a jde se na věc. Co myslíte? Vyhráli jsme i toto kolo? To už asi

víte. Následovala malá přestávka a vzhůru do dalšího kola. Samozřejmě jsme nebyli unavení, jak bychom jenom mohli? Připravit se na otázky, co nejrychleji zmáčknout tlačítko a odpovědět. Přelézt překážku, naházet bludišťáky... A do toho křik povzbuzujících: „Stará Ves, Stará Ves, Stará Ves!!!“ Získali jsme potřebný náskok a přišel nejtěžší úkol: závěrečná tajenka. Uhádněte název země. No jo, to se jim lehkou řekne, ale my jsme podle nápořád neměli ani páru, o kterou zemi se jedná. Než nám to došlo, tak se už modře družstvo radovalo a vítězoslavně si plácli. No co... Tak se podíváme, jak se poperou s balancovníkem.

Za snahu jsme dostali krásná modrá trička s logem Bludiště a to nejhezčí, pěkný zážitek. Unavení a lehce zklamaní odjízďíme domů, ale přesto jsme byli šťastní, že jsme si to zkusili.

W4WR

XIXA NAŠEL TALENTY

Tak a je to tu. Článek, na který jste asi všichni čekali! Na naší škole proběhl další ročník soutěže Xixa našel talent. No jo, a já s Vojtou jsme to zase vyhráli, to je trapas, že?? No nic, ale nebyli jsme sami. Tentokrát jsme se o 1. místo podělili s jedním super tanečníkem. Byl to Dominik Chalupa, který svými tanečními pohyby ohromil všechny, i mě s Vojtou.

Na toto jaro jsme si pro naše fanoušky připravili píseň od Kabátů „Dole v dole“. Asi si říkáte: „Kluci už vyhráli tolikrát, že už nemají určitě trému“. Ne, ne a ne!! Kdo si to myslí, tak o trémě nic neví. Samozřejmě že jsme měli trému, ale tu má přece každý, ne!?

Pojďme ale mluvit o našich divácích: byli jste prostě úžasné obecenstvo! Už se taky blíží Obecní slavnosti a my tam budeme vystupovat i pro ty, kteří nás neslyšeli. Tak se na vás s Vojtou těší KOSTILAM! Páčko☺.

Rohlík

A jak to vlastně bylo doopravdy?

Do finálového kola postoupilo 9 soutěžících. Mohli jsme slyšet zpívat písně, recitovat básně, či se kochat tanečními vystoupeními. Mezi soutěžícími byli staří známí, ale taky nové tváře. Staronoví jsme byli i my - porota. V ní usedl pan ředitel p. Plečka, p. uč. Hermanová, sympatíci Marek Viteker a Tomáš Vaněk, no a já - Yveta Kunzová, která jsem již několik talentů či star hodnotila. Práce poroty vůbec není lehká. Je těžké nejen vybrat vítěze, ale vůbec zhodnotit výstupy jednotlivých soutěžících. Jak jim krásně říct, že se jim to zrovna nepodařilo, ale na druhou stranu i poděkovat, že vlastně našli odvahu a předvedli, co umí. Vždyť v hledišti sedělo skoro sto dalších žáků, kteří tu odvahu nenašli a dokonce by se některým i ušklebovali. Tak to se fakt nedělá, oni to poznají sami, až budou starší nebo budou mít tu příležitost někde vystoupit.

Celý ročník byl zase parádní. Jako jedna z těch, která byla u zrodu této soutěže v roce 2004, jsem velice potěšena, že tato soutěž je mezi žáky stále populární a že se vždy najde někdo, kdo si dá tu práci a celou akci zorganizuje. Poděkování tímto dnes patří děvčatům 9. třídy - Tereze Pomajbové a Adrianě Harabišové. Zvládly to perfektně.

Těším se na další ročník

YK

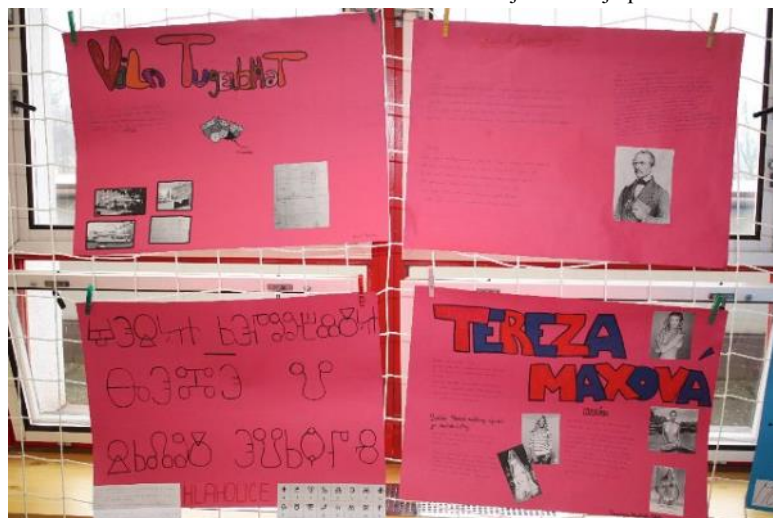
Projektový den

Kdo má rád volné hodiny plné zábavy, dělání různých projektů, prezentací, kreslení a podobně? Myslím, že snad úplně každý, teda aspoň si myslím. Proto nám naši „milí“ učitelé udělali takový den, zvaný projektový. Den, kdy všechny děti ze školy pracují na nějakém určitém tématu. Nejdříve to začíná tak, že se rozdělíme do určitých skupin, zjistíme, jaké téma budeme dělat, a pustíme se s chutí do práce. Pěkný nadpis, zajímavé fotky, články, a nakonec vše krásně a srozumitelně odprezentovat.

Tento den se u nás odehrál dne 26. 2. 2013. V našem gymnastickém sále se sešla celá škola, aby zjistila, co a jak. Moje téma byla známá modelka Tereza Maxová. Téma mi vyhovovalo, jelikož o Tereze celkem vím. Venku krásně svítilo sluníčko a my se pustili do práce. Ve skupince jsem byl s Terezou a Adamem z 9. A. Spolupracovníci celkem pomáhali, až na Terku, která dokázal jenom řvát, jak jsme „neschopní“, což nechápu, protože jsme byli „dokonalí“. Jakmile jsme projekt dodělali, nastala chvíle prezentování, a to teprve začly stresy. Mluvit před celou školou je celkem dost drsné a třema byla znát. Náhle začly problémy: kóktání, zapominání textu, třesení celého těla a hloupé chyby. Ale

kdo tohle asi nemá stejné? Každý se něčeho holt bojí, to je lidská, přirozená vlastnost. Z mé strany den proběh parádně a vybrali jsme 3 nejlepší místa.

Všem výhercům gratulujeme, dostali nějakou tu „sladkou“ odměnu. Den dopadnul parádně a myslím, že se všichni už určitě těšíme na další podobný.

Maťo

Češi, do toho!

10. května 2013

Naše reprezentace začala hokejové mistrovství světa ve Stockholmu (hlavní město Švédska), zatím jsme odehráli 3 zápasy. Zatím jsme 2 vyhráli, ale jinak prohráli, což je strašně, protože je to poprvé v historii, když jsme vstoupili na turnaj tak špatně. Dobře hraje jenom brankář a obrana, útok hraje zatím hrůzostrašně. Doufám, že se zlepší hlavně útok!!

Když jsme vyhráli s Dánskem 2:1 po samostatných nájezdech, hrůza a děs. Trenér by měl více trénovat útok, ať dává góly!!! A Češi, do toho, kdo neskáče není Čech, hop, hop, hop!!!

24. května 2013

Krásný zápas byl s Kanadou a škoda, že jsme tak nehráli celý turnaj. Hráli jsme taky ještě jednou se švýcarskou elitou, ale nestačili jsme na ně ani podruhé, takže jsme skončili až na 7. místě. To je poprvé v samostatné ČR, co jsme neměli nějakou medaili, takže hrůzostrašně.

Příště doufám ve zlato! Letos ho získali domácí Švédové, stříbro si odvezlo překvapení turnaje - Švýcarsko.

Dalibor Galásek, Adam Hráček

„Tentokrát chlupci vaše nebudu“

- nařiká zlatá me-

CHVILKA NA BIDÝLKU

- Honza z 6.A si začal všimát Anety z 6.A (tip Dušana: Honzo, není se za co stydět)
- Petr z 2.A se pravděpodobně schází s Amálkou (tip Dušana: Neboj, nikdo ti ji nevezme)
- Bára z 6.A si rozepla košili tak, že jí šla vidět podprsenka před Honzou z 6.A (tip Dušana: Báro, když se chceš ukazovat, tak proč jen Honzovi?)
- Simona z 6.A sundala Tereze z 6.A v tělocviku kalhoty tak, že jí šly vidět kalhotky (tip Dušana: Simono, nejste náhodou kamarádky?)

Chvilka na bidýlku v 7.A

- O rytířích jsou písně - píseň o Ronaldovi (Francie). Tip Dušana: Nepleť si Rolanda s fotbalovým hráčem
- Z nástrojů jsou třeba cepi, kosy, srpi. Tip Dušana: Ach ten „češtin“ - to není ani po starovesky.
- Jak se dělí kláštery? (tak zněla otázka) - Musel se rozdělovat visokými zděmy, v čele stál král. Tip Dušana: Pokud je mi známo, kláštery se dělily na mužské a ženské.

Z ARCHIVU ...

Vraťme se do minulosti

Milí čtenáři časopisu Dušan, náš časopis vychází už čtrnáctým rokem, jak jste si určitě všichni všimli. Dočetli jsme se za ta léta spoustu zajímavostí, rozhovorů, článků a vtípů. Ale pamatujete si někdo ještě něco z dávnějších dob? Kdy se teprve začal náš časopis vydávat? Myslím, že ne. Náš časopis si myslí, že bychom si měli ty staré časy připomenout. Vydařené články, které vycházely v dávných ročnících Dušana. A proto se vrátíme časem do minulosti, někam kolem roku 1998, a podíváme se, jak kdysi náš časopis vypadal. A vzpomeneme si, co vše se zajímavého odehrálo.

Úplně první úvodník vypadal následovně.

Úvodník

Pomalu ale jistě se stává tradicí, že deváté třídy vydávají školní časopis. I letos tomu nebude jinak a celá redakce se pokusí připravit ještě lepší časopis než loňská devátá třída, která svůj časopis nazvala výstižně TŘESK. My jsme však vymysleli ještě víc originální název a to DUŠANOVY ZÁPISKY. Proč DUŠANOVY? Jednoduché vysvětlení: jméno DUŠAN sloužilo jako jméno jednoho žáka 9. třídy. Letošní časopis bude vycházet jednou za 2 měsíce.

A následovala rubrika pro chlapce, aby se v životě něco naučili.

Hoši, dejte se do práce!

Podle nadpisu jste určitě poznali, že tady tato rubrika bude určena především chlapcům. Zde se dozví plno užitečných věcí, jak by měli maminkám pomáhat. Tyto články budou vycházet na pokračování. A co se dozvíte v tomto čísle? Jak umýt dobře nádobí, abyste maminku potěšili. A co se dozvíte v příštím čísle? Nechte se překvapit!!!

Mytí nádobí

Mytí nádobí patří k mým domácím povinnostem. Po sobotním a nedělním obědě si připravím veškeré špinavé nádobí, které zbavím zbytků jídla. Z toho přichystám žrádlo pro psa a vše ostatní odnesu slepicím.

Do dřezu si napustím horkou vodu s přidáním Jaru ke změkčení vody a k odmašťování. Na pravou stranu na kuchyňskou linku si rozložím ručník, na který postupně odkládám umyté nádobí. Nejdříve myji sklo, porcelán, příbory a nakonec hrnce a pánve. Ty jsou většinou nejvíce znečištěné, proto na jejich mytí používám prášek Ava. Nádobí opláchnu pod tekoucí vodou. Nechám ho okapat a mezitím myji plynový sporák a troubu. Částečně suché nádobí utřu čistou a suchou utěrkou ve stejném pořadí, v jakém jsem ho myla.

Nakonec vypustím špinavou vodu, umyji dřez, utřu stůl, kuchyňskou linku a vyperu žinky. Ručník a utěrky pověším do koupelny. Pak už jen stačí vynést koš a každodenní úklid je hotov.

Při pohledu na umyté nádobí mám příjemný pocit z dobře vykonané práce.

Jana

KOMIX

Komiks trošku jinak

Jelikož už jsem v Dušanovi poslední rok, tak bych vám chtěl na závěr ukázat náčrty na některé komiksy. Ono vymyslet takový komiks, i když je úplně krátký, není nic jednoduchého... Když už mě něco napadlo, tak jsem to do večera zapomněl a tím pádem jsem si ho nemohl načrtnout. Dušana míváme vždy v pátky, tak jsem vždycky ve čtvrtek večer začínal kreslit komiks podle náčrtů, komplikace nastala, když mě přes týden nic nenapadlo... To jsem se pak dlouhé hodiny trápil vymýšlením nějaké super příhody vhodné pro komiks. Kreslení a vymyšlení komiksu určitě není žádný med. Nevěříte? Zkuste si to!

WAWR

POZOR!!!

Dušan připravuje spoustu zajímavých akcí a hodně dětí se do nich nezapojuje. Moudro zní: „Kdo nehraje, nevyhraje“. A proto byste se měli zapojovat více. Čísla ubíhají rychle a od vás čekáme na odezvu.

A znovu je tu Tenis

V tomto čísle se opět vrátím k tenisu. Dnes bych vás rád seznámil s jeho pravidly.

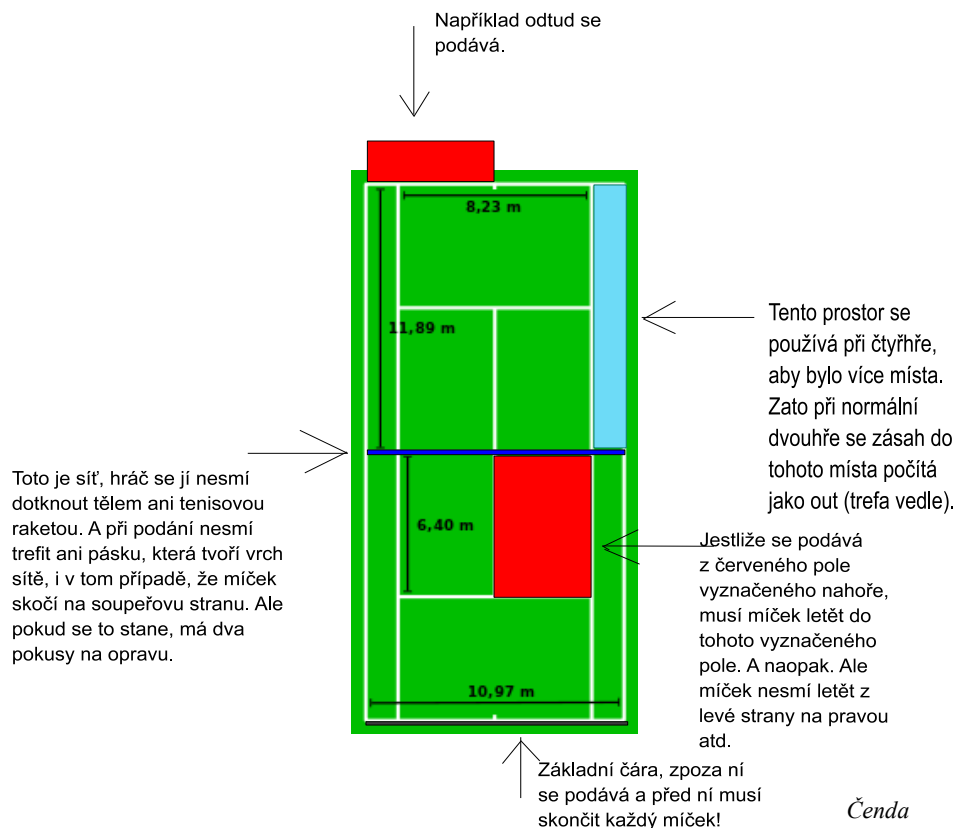
Hra začíná podáním, které se provádí za zadní základní čarou. Hráč si nadhodí míček a odpálí ho přes kříž na opačnou stranu k soupeřovi. A dále jsou tři možnosti: první možnost je, že protihráč míček mine, je to „eso“ (to znamená, že bod se přičítá podávajícímu hráči). Druhá možnost je, že protihráč trefí balónek, ale netrefí se do hřiště, to je „out“ (mimo nebo vedle), bod pro podávajícího. A třetí možnost je, že hráč míček odpálí, trefí soupeřovu část hřiště a potom hra pokračuje do té doby, než jeden hráč druhého nepřehraje nebo jeden z nich hru nepokazí.

Hraje se na dva vítězné sety (při grandslamových turnajích na tři) po třech gamech, které se počítají následovně, za vyhraný míček hráč dostane 15 bodů, za dva vyhrané 30 bodů a za tři 40 bodů. A zde nastává problém, zde jsou zase dvě možnosti:

1. možnost - že tento hráč vyhraje i další výměnu a tím získává gam.

2. možnost - je, že protihráč dotáhne na 40:40 (takzvaná shoda), v takovém případě se hraje dále, pokud hráč získá bod a potom hned druhý a mezitím žádný bod neztratí, vyhrává gam, ale pokud další bod ztratí, skóre se zase vrátí na 40:40, a tak to pokračuje dále, dokud jeden z hráčů nezíská dva body po sobě.

A nakonec taková zajímavost - průměrná doba jednoho zápasu je hodina a půl.

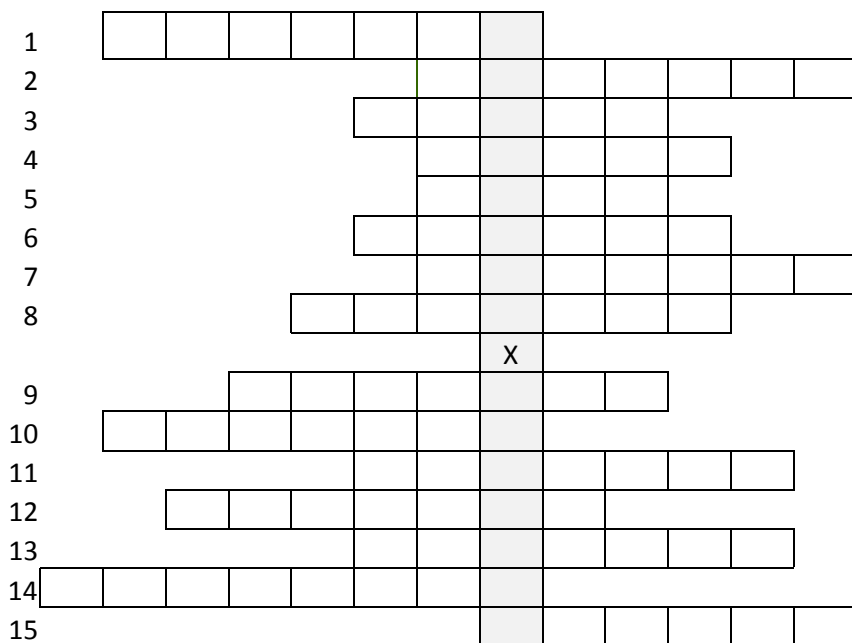

KŘÍŽOVKA

Tajenka

- * máte ji rádi
- * je jí 14 let,
- * je aktivní
- * potkáváte ji co dva měsíce
- * těšíte se na setkání

1. Manžel – anglicky	9. V památníku najdeme ...
2. Balkónové květiny	10. Česká tenistka
3. Pytlík na peníze	11. Planeta
4. Dívčí jméno, svátek slaví 10. 4.	12. Výletní parník, který se potopil roku 1912.
5. Zimní měsíc	13. Jméno, které má svátek 8. ledna
6. Kolik je obvykle na klávesnici u počítače kláves? (napiš slovy)	14. Město poblíž Staré Vsi nad Ondřejnicí
7. Příjmení jediného učitele na škole	15. Křestní jméno naší paní zástupkyně
8. Voňavka s obrázkem zajička	